

РЕШЕНИЕ

№ 1084

гр. Пловдив, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Ангелинка Ил. Костадинова
като разглежда докладваното от Светлана Ив. Изева Въззивно гражданско дело
№ 20225300501051 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.258 и сл.от ГПК.

Образувано по въззивна жалба на „Лаки 131“ООД,ЕИК-115804937,гр.Пловдив чрез пълномощника му адв.И. С. против решение № 260085/20.01.22г.,постановено по гр.д. №7475/19г.по описа на ПдРС,19-ти гр.с.,с което са отхвърлени предявените от „Лаки 131”ООД против „Инфинит енерджи“ООД,искове за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от 6813,60лв.,представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди, настъпили на 18.11.2015г. вследствие на проявена небрежност (ненадлежно укрепен кофраж) от страна на ответника при осъществяване на СМР на обект „Вътрешно преустройство и пристройка на цех за алуминиеви отливки в УПИ IV-589 производствена и складова дейност,квартал 13 по плана на ЮИИЗ,град Пловдив, както и Изграждане на Цех за механична обработка,довела до срутването на новоизграждаща се плоча на кота +7.15м.на обекта и изразяващи се в пряката загуба на собствените на ищцовото дружество движими вещи: Кофражни платна с размери 2500/250 - 75 бр.; Кофражни платна с размери 2500/500 - 17 бр.; Кофражни платна с размери 1000/500 - 15 бр.и Телескопични подпори - 103 бр., предоставени на ответника за безвъзмездно ползване до завършване на СМР на обекта и изцяло погинали при срутването на кофража, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 18.11.2015г. до окончателното погасяване на вземането.

В жалбата се твърди,че решението е неправилно по съображения,изложени в

нея, поради което се иска неговата отмяна и постановяване на друго, с което да се уважат исковите претенции като основателни. Претендират се разноски.

Въззиваемата страна – „Инфинит енерджи“ ООД, ЕИК-201331916 не е изразила становище по жалбата.

Въззиваемата страна-ответник по обратния иск „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК-121718407, гр. София намира жалбата за неоснователна по подробни съображения, изложени в писмен отговор и иска потвърждаване на атакуваното решение. Претендира разноски за въззивното производство.

Жалбата е подадена от надлежна страна, която има правен интерес да обжалва постановеното отхвърлително спрямо нея решение. Тя е в срока по чл. 259 от ГПК, отговаря на изискванията по чл. 260 и чл. 261 от ГПК, поради което е допустима.

При разглеждането на въззивната жалба по същество ПОС намира за установено следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 233, ал. 1, вр. чл. 248, вр. чл. 243 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД от „Лаки 131“ ООД против „Инфинит енерджи“ ООД за цитираната по-горе сума за обезщетение за имуществени вреди, като по делото са приети за разглеждане при условията на евентуалност обратни иски против „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД за същата сума, с правна квалификация чл. 229 от КЗ (отм.).

Твърденията на ищцовото дружество са, че то е собственик на имот УПИ IV - 589, производствена и складова дейност, кв. 13 по плана на ЮИИЗ в гр. Пловдив, ведно с построяния в имота Цех за алуминиеви отливки. На 17.07.2015 г. ищецът възложил на ответника да извърши СМР - Вътрешно преустройство и пристройка на цех за алуминиеви отливки и изграждане на Цех за механична обработка, пристройка, като на същата дата страните сключили и неформален договор за предоставяне от възложителя на изпълнителя за безвъзмездно ползване на движими вещи, представляващи кофражни платна и Телескопична подпора. Твърди се, че тези движими вещи са закупени от ищцовото дружество на 01.10.2008 г. от „Билдинг Трейд Интернационал“ ООД с фактура № 6753 от същата дата.

Вещите били предадени на ответника в същия ден - 17.07.15 г. със срок за ползване - до завършване на кофражните дейности. На 18.11.2015 г., докато изпълнителят изливал на обекта бетонна плоча на кота + 7.15 м., същата се срутила поради ненадлежно укрепен кофраж. При това събитие дадените за послужване вещи погинали. От същата дата договорът за ползването им бил прекратен поради липса на предмет. Ищцовото дружество не е отправяло покана за връщане на вещите от ползвателя, тъй като те вече не съществуват. На 21.11.2015 г. страните извършили оглед на мястото на инцидента и съставили констативен протокол за установяване състоянието на щетите. Общата стойност на щетите била в размер на 6813,60 лв. с ДДС. Въпреки отправяните покани за плащане на сумата, ответникът не я заплатил.

Ответното дружество „Инфинит енерджи“ ООД оспорва причината за инцидента, като твърди, че тя не се дължи на противоправно поведение и проявена небрежност от негова

страна,а се касае за нормален производствен риск-нещастен случай,за който ответникът няма вина.

Ответникът по обратния иск „ДЗИ Общо застраховане“ЕАД оспорва собствеността на движимите вещи,предоставянето им и местонахождението им на обекта при инцидента,твърди настъпване на случайно събитие,за което не дължи обезщетение.

По делото са представени писмени доказателства,изготвени са и са приети СИЕ и СТЕ,разпитан е един свидетел-Петьо Н.,служител при ответното дружество.

От представеният договор от 17.07.2015г. е видно, че ищеца е възложил на ответника през 2015г. извършване на СМР „Вътрешно преустройство и пристройка на цех за алуминиеви отливки“ в УПИ IV - 589 -производствена и складова дейност, кв.13 по плана на ЮИИЗ,град Пловдив, както и изграждане на „Цех за механична обработка“.

От представената фактура № 6753/01.10.2008г. е видно,че през 2008г. ищецът е закупил следните дв.вещи:платна 2500/250 - 90 бр.;платна 2500/500-30 бр.;платна 1000/500-20 бр.; телескопична подпора-олекотена-150 бр.

От приложения констативен протокол от 21.11.2015г. се установява,че на същата дата представители на ищеца и ответника са констатирали,че след настъпил инцидент са възникнали щети,касаещи 75бр. платна- 2500/250; 17бр. - 2500/500; 15 бр. - 1000/500 и 103 бр. телескопични подпори.

По делото е представена полица № 212215126000035/18.05.2015г.,от която се установява сключен на същата дата между ответника и „ДЗИ Общо застраховане“ЕАД договор за застраховка „Професионална отговорност на участниците в проектирането и строителството“ с покритие на цялостното изпълнение на строителството или отделни СМР на обекти от трета или по-ниска категория до размера от 200 000 лв. за периода 18.05.2015-17.05.2016г.

Представен е и опис на унищожено имущество от 23.11.2012г.,от който е видно, че ответникът е заявил пред застрахователя настъпване на щети на обекта в резултат на събитие от 18.11.2015г.,включващи унищожаване на кофражна плоча, греди, колони, тръбно подпорно скеле, армировка и бетон.

От представения дневник за бетонови и инженерни работи е видно,че на процесния обект на 18.11. 2015г. е изливана плоча на кота +7,15 м.

От показанията на свидетеля П. Н. се установява,че същият е без техническо образование,че по време на изливане на плочата на кота +7,15 м. на 18.11. 2015 г. същата се срутила. Кофражът бил изграден от двойна скара-един ред подпори, върху които има греди,а подпоритебили са едноточкови.Използвали се кофражни платна 2,50x0,25 м и 1.00x0,50м, както и телескопични подпори,поръчани от възложителя.

Въз основа на събраните доказателства първоинстанционният съд е приел главните искове за недоказани и ги е отхвърлил с мотиви,че не се установява от представените доказателства между ищеца и ответника да са възникнали валидни облигационни отношения въз основа на договор за заем за послужване на процесните кофражни платна и

телескопични подпори. Не се доказвало, че придобитите от ищеца с фактура през 2008 г. вещи са тези, които са описани в констативния протокол от 21.11.15 г. Това било видно и от заявените щети при застрахователя от ответника като застраховано лице и ищеца като трето увредено лице, в който списък липсвало посочване на процесните вещи. За пълнота е отбелязано, че от страна на заемотателя не се твърди да са предприети каквито и да било действия в продължение на четири години за отправяне на покана към заемателя за връщане на вещите или заплащане на обезщетение за повреждането или погиването им. Този факт, наред с липсата на представени документи, касаещи отражението на настъпилото събитие в счетоводните регистри и баланса на дружеството, водел до заключение за липса на основание за възникване на задължение на ответника за връщане на процесните вещи и доколкото се твърди, че същите са погинали – за заплащане на обезщетение за стойността им.

Тези изводи на районния съд се споделят изцяло от настоящата инстанция като правилни, поради което и на осн. чл. 272 от ГПК въззивния съд препраща към мотивите на районния.

Заемът за послужване, представлява договор, с който едно лице (заемотател) предоставя безвъзмездно на друго лице (заемател) определена вещь за временно ползване, която заемателят се задължава да върне на уговорения срок или след уговореното ползване. Той е реален, (счита се за сключен едва когато въз основа на постигнатото съгласие вещта бъде фактически предадена), безвъзмезден и неформален. На заемателят е предоставено временното ползване на една чужда вещь, като ползването следва да се извършва с грижата на добър стопанин съобразно уговореното ползване, а когато ползването не е уговорено – съобразно предназначението на предоставената вещь. С изтичане на уговорения срок или след ползването заемателят е длъжен да върне вещта.

Предвид горното, за уважаването на иск с правно основание чл. 233, ал. 1, вр. чл. 248, вр. 243 от ЗЗД следва да бъдат установени следните кумулативни предпоставки: възникване на валидно договорно правоотношение по договор за заем за послужване между ищеца и ответника, прекратяване на сключения договор и липса на доброволно изпълнение на задължението на заемателя за връщане на заетите вещи. В случая правилно съдът е стигнал до извод за недоказване на валидни облигационни отношения между страните.

Неоснователни са възраженията във въззивната жалба, че наличието, видът и количеството на погиналите вещи безспорно се установяват от приложените по делото писмени доказателства – констативен протокол за установяване на щета и протокол за опис на повредено и/или унищожено имущество.

На първо място не се доказва по безспорен начин жалбоподателят да е собственик на кофражните платна и телескопични подпори, използвани при кофража на срутената бетонна плоча. Твърденията на ищцовото дружество са, че тези платна и телескопични подпори са закупени още през 2008 г. с фактура № 6753 и именно тях (или част от тях) е предоставил за безвъзмездно ползване на ответника с устния договор от 17.07.15 г. Не се установи по делото дали тази фактура е отразена в счетоводството на ищеца. В заключението на СИЕ се посочва, че „закупените от „Лаки 131” ООД строителни кофражни платна и телескопични

подпори са отразени в дневниците за покупко-продажба на дружеството и стоят в месечната справка-декларация, подадена към НАП, но така и не посочва за кой месец и година се отнася тази справка декларация. Обясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание, в които прави предположения за коя година се отнася справката-декларация – за 2012 или 2015 г., по-скоро навеждат на извода, че се касае за други фактури, които вещото лице е разгледало в счетоводството на ищеца, но ги няма по делото, докато фактурата от 2008 г. е приложена по делото. Съдът не може да основава изводите си за собствеността на процесните движими вещи на база направените от вещото лице предположения.

В тази връзка неоснователни са и възраженията в жалбата, че първостепенният съд не е взел предвид показанията на свидетеля Н. в частта им, в която той заявява, че подпорите и кофража на срутената плоча били на възложителя. Действително свидетелят посочва, че при наливането на плочата са използвани кофражни платна с размери 2.50x0.25 и 1.00x0.50 м. и телескопични подпори, поръчани от инвеститора, но не се доказва, че тези подпори и платна са именно тези, закупени с фактура № 6753/01.10.2008 г. Освен показанията на свидетеля Н., не са представени други доказателства, че твърдените от жалбоподателя материали са били предоставени на изпълнителя за изграждане на кофража и че именно това са материалите, които са били унищожени при настъпване на инцидента на 18.11.15 г. Самият договор за изпълнение на СМР от 17.07.15 г. съдържа уговорка, според която осигуряването на детайли, конструкции, както и всичко друго, необходимо за строителството, е задължение на изпълнителя, т.е. на ответника. В показанията си св. Н. не посочва да са използвани 17 бр. платна с размери 2500/500, за които се твърди в исковата молба, че са използвани при кофража на бетонната плоча.

От обясненията на в.л. С. Ж., изготвил СТЕ се установява, че „платната имат обратност, зависи как са използвани, има и кофраж, който се използва един път, има и обратност 10-15 цикъла на поставяне“. Не е ясно дали материали, закупени седем години преди срутването на плочата на 18.11.15 г. са могли да бъдат използвани при кофража ѝ, с оглед вариация експлоатационен срок, посочен от вещото лице. Още повече, че същото изрично посочва, че „безспорно са били унищожени част от тях“, но не може да уточни каква точно част.

В представения по делото препис от опис на увредено или унищожено имущество по щета от 20.11.15 г. не се съдържа констатация или опис на твърдените от ищцовото дружество вреди от експерт-представител на застрахователя, а представлява уведомление до застрахователя за настъпилото застрахователно събитие.

Предвид изложеното по-горе въззивната инстанция намира, че ПдРС е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се потвърди.

Разноски предвид изхода на делото се дължат на въззиваемата страна „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД за настоящата инстанция в размер на 804 лв. с ДДС съобразно представените договор за правна услуга, фактура от 01.04.22 г. и банково извлечение.

Водим от горното, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260085/20.01.22г., постановено по гр.д.№7475/19г. по описа на ПдРС, 19-ти гр.с.

ОСЪЖДА „Инфинит енерджи“ ООД, ЕИК-201331916, със седалище и адрес на управление: област Хасково, община Тополовград, с. Синапово, представлявано от управителя Х. С. Ш. да заплати на „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК-121718407, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.Витоша № 89Б, сумата от 804 (осемстотин и четири) лв. разноски за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____